07/03/2021

“Πως θα γιορτάσουμε φέτος το Πάσχα;”

/ Επικαιρότητα

Στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Νέας Αγχιάλου λειτούργησε την Γ΄ Κυριακή του Τριωδίου, ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος. Η Θεία Λειτουργία τελέστηκε κεκλεισμένων των θυρών και μεταδόθηκε απευθείας από τον τηλεοπτικό σταθμό astra.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στο ερώτημα που κυριαρχεί τούτες τις μέρες στις τηλεοπτικές και όχι μόνο συζητήσεις «πώς θα γιορτάσουμε φέτος το Πάσχα;» και επεσήμανε ότι οι περισσότεροι αναφέρονται στην κοσμική διάσταση της εορτής, καθώς, έτσι κι αλλιώς, το Πάσχα σηματοδοτεί έναν σταθμό στον εορτολογικό κύκλο της ζωής μας κάθε χρόνο.

Παρατήρησε, όμως, ότι το σωστό ερώτημα θα ήταν «πώς θα γιορτάσουμε ψυχοσωματικά, φέτος, το Πάσχα;, γιατί τούτη η γιορτή είναι το σημείο της συνάντησης με τον Αναστημένο Χριστό, που σταυρώθηκε και αναστήθηκε για να χαρίσει και σε εμάς την ανάσταση και την αιωνιότητα. Γι’ αυτό το γεγονός μας

προετοιμάζει και φέτος η Εκκλησία, παρ’ όλες τις δυσκολίες, έχοντας κενώσει τον εαυτό Της, διακονώντας την ενότητα, με πνεύμα θυσίας και προσφοράς».

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

Αναφερόμενος στο Ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας, ο κ. Ιγνάτιος παρατήρησε ότι «ο Κύριος διδάσκει ότι, αν θέλουμε να Τον συναντήσουμε και να ενωθούμε μαζί Του, αν θέλουμε να γευθούμε των αγαθών του Παραδείσου, πρέπει, από τούτη την ζωή, να Τον αναζητήσουμε και να Τον βρούμε στα πρόσωπα των ανθρώπων που ποικιλοτρόπως δυστυχούν και ασθενούν στην εποχή μας. Στο ερώτημα, λοιπόν, πώς θα γιορτάσουμε φέτος το Πάσχα, πώς θα εξασφαλίσουμε μια κοινωνία ανάστασης και ζωής με τον Χριστό, η απάντηση είναι να συναντήσουμε τους ελάχιστους αδελφούς Του. Η συνάντηση αυτή έχει πόνο και κόπο, θέλει ταπείνωση και θυσία, απάρνηση του εαυτού μας, να θυσιάσουμε το ατομικό μας δικαίωμα υπέρ του άλλου. Γι’ αυτό, όλη αυτή την περίοδο πασχίζουμε, παρά τον πόνο της ψυχής μας, λόγω της στέρησης ακόμα και αυτής της Θείας Λατρείας, να σταθούμε στον ελάχιστο αδελφό, για να μην ασθενήσει και να μείνει όρθιος, να σταθούμε σε εκείνους που έζησαν την δοκιμασία της ασθενείας, οι οποίοι παρακαλούν κανείς να μη γευτεί αυτή την τραγική εμπειρία. Καλούμαστε να σταθούμε ενωμένοι, γιατί ο κίνδυνος να διχαστούμε, ακόμα και μέσα στις εκκλησιαστικές κοινότητες, είναι υπαρκτός. Ο Χριστός είναι ο αδελφός που ασθενεί, είναι ο γιατρός που θυσιάζεται, για να σώσει ανθρώπινες ζωές, είναι ο νοσηλευτής, που κενώνεται για την αγάπη των αδελφών. Αυτό μας καλεί ο Χριστός να πράξουμε, αν θέλουμε να γιορτάσουμε αληθινό Πάσχα, έχοντας βάσιμη την ελπίδα ότι θα έχουμε τις Εκκλησιές μας ανοικτές, ότι θ’ ανταλλάξουμε τον ασπασμό της αγάπης με τους οικείους μας και θα νιώσουμε τί σημαίνει Ανάσταση ψυχής και σώματος».